Розділ. Фантазуємо творимо і мріємо

Дата: 20.05.2025

Клас: 4 – Б

Предмет: Літературне читання

Вчитель: Таран Н.В.

Тема: Діагностувальна робота: читання вголос за В. Сухомлинським «Конвалія за вікном». Лариса Денисенко «Як диварлики віднайшли у собі гідність» Повт.: Галина Кирпа. Мова моя

Мета: продовжувати знайомити дітей з сучасними поетами та письменниками; навчати помічати незвичайне у звичайному; розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів, збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів; виховувати любов до рідного слова.

Емоційне налаштування.

Доброго ранку, сонце і вітер!
Доброго ранку, ліси і поля!
Доброго ранку, плането
Земля!
А всім присутнім
Зичимо здоров'я і добра!
А тепер до роботи
Братись пора!

Гра "Слухняний язичок "

Ні – ні – ні – кожній квітці навесні, Ни – ни – ни – сняться кольорові сни, Ті – ті – ті – кульбабі золоті, Бі – бі – бі – дзвіночку голубі, Ку – ку – ку – бузкові бузку, Ці – ці – ці – волошкові волошці, Ці – ці – ці- срібні рмашці, Ові – ові – ові – фіалці фіалкові.

Гра " Скоромовка скоромовить "

Гава гудзик відшукала, І в гніздо собі поклала. «Я ґадзиня- мастериця, Все в ґадзівстві знадобиться!»

Діагностувальна робота: читання вголос за В. Сухомлинським «Конвалія під вікном»

Уже півроку нездужає Наталочка. Тяжка в неї недуга: ноги не рухаються, мов чужі. Лежить Наталя дома в постелі день і ніч.

Ми не забуваємо про свою однокласницю, ходимо до неї щодня. Ми навчилися добре читати — й Наталя навчилася. Щодня кожен із нас малює на аркушику метелика чи ластівку й несе свій малюнок дівчинці. Вона дуже любить метеликів і ластівок.

Навесні Наталине ліжко поставили біля вікна. Вона дивиться на траву, листя й каже:

— Як мені хочеться ходити по траві.

А то раз Наталя побачила в траві два великі зелені листочки, немов дві долоньки.

Дивіться, — шепоче вона, — конвалія!
 Глянули — справді конвалія росте. Де вона тут узялася в траві?

Діагностувальна робота: читання вголос за В. Сухомлинським «Конвалія під вікном»

Ми щодня тепер поглядали, чи скоро зацвіте конвалія. А коли між зеленими долоньками з'явилися білі дзвіночки, Наталя була така рада, аж її щічки зарум'янились.

Та сталося лихо. Вночі була велика злива. Рано-вранці, до сходу сонця, коли Наталя ще спала, ми прийшли в садок і побачили: конвалія лежить зламана.

- Що ж робити? Для дівчинки це буде велике горе...
- Ми взяли лопату, сходили до лісу, викопали із землею кущик конвалії, перенесли його до Наталиного садка й посадили у неї під вікном.

Коли Наталя прокинулась, вона попросила маму відчинити вікно. Ми вже чекали її, Наталя усміхнулась до нас і питає:

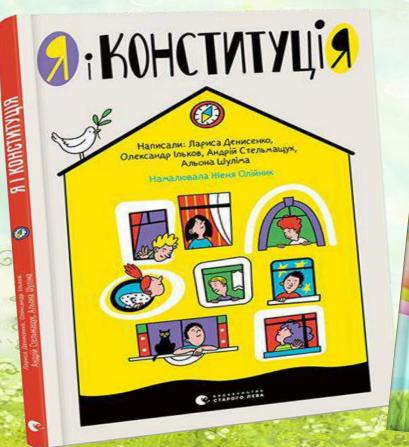
- А як там конвалія?
- Цвіте. Дивись, як біліють дзвіночки.
- А я боялась... гроза вночі була... вітер... Мені снилося, що буря зламала конвалію...

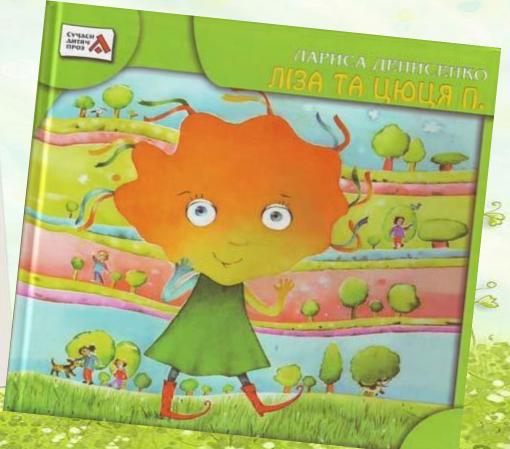

Лариса Денисенко

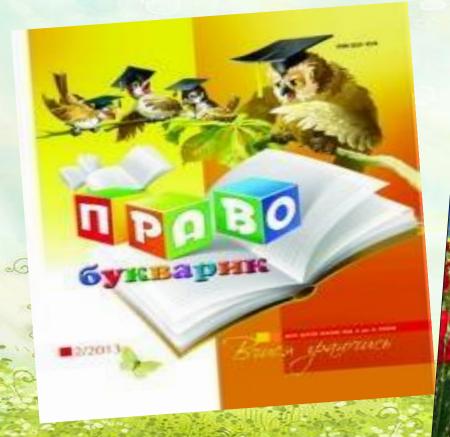

Лариса Денисенко (17 червня, 1973 року, Київ) – українська письменниця литовсь-когрецького походження. За освітою – правник. Закінчила юридичний факультет Київського Національного Університету імені Тараса Шевченка.

Словник "Пірамідка " сирітки Велика Мо диварлики Шепотінник Мережана Жанна Велетенський Птах

Гра "Розірваний текст"

острів ець цінн потв бави вередл

ість орні ться ивий

Гра "Східці " незвичайні гострозорі шпигунські веснянкуваті нафантазували супроводжувала

Гра "Знайди пару "

халепа

потрусити

чатувала

неприємність

потермосити

слідкувати

Опрацювання I частини твору Лариси Денисенко «Як диварлики віднайшли у собі гідність»

Як диварлики віднайшли у собі гідність

Жоден мандрівник поки що не натрапив на Країну Диварликів, хоча лежить вона в Україні, на звичайному острівці в Чорному морі.

З неба острівець можуть помітити лишень гострозорі птахи та швидкісні літаки. Проте ні ті, ні інші нічого не пові́дають людям. А з глибин моря острів бачать тільки найуважніші риби, а також шпигунські підводні човни. Та вони теж тримають його існування у таємниці.

А тимчасом у Країні Диварликів живе дуже багато незвичайних істот. Звати це дивовижне плем'я диварликами. У кожного диварлика є своє ім'я— зовсім як у нас, у людей.

Звідки взялися диварлики? Їх колись вигадали діти — намалювали чи нафантазували. У кожного диварлика є своя особлива риса характеру. Вони не дуже лагідні, не надто симпатичні, багато хто з них страшенно вередливий! Може, тому що ніхто не дбає про їхнє виховання. Ніхто не бавиться з диварликами і не любить їх. Тож вони живуть так, як живеться. Сваряться диварлики щодня...

Діти вже й забули про них, а диварлики живуть собі на своєму острові та вірять у те, що їх коли-небудь хтось знайде.

Нещодавно в гості до диварликів завітала дівчинка Леся, яка спочатку потрапила в халепу. Її підхопив Велетенський Птах і довго не відпускав, аж поки Леся з допомогою диварликів не порозумілася з ним.

Так вона познайомилася з мешканцями острівця. А ще розповіла їм про цінність життя. І залишилася погостювати на острові...

Якби не найбільший на острові сонях, який правив Сонцю за маяк, щоразу вказуючи, куди воно має світити, цього дня Сонце неодмінно заблукало б у хмарах і так і не визирнуло. Нарешті! Ось воно з'явилося і спрямувало своє світло та тепло на острів диварликів.

Шепотінник сидів на своєму улюбленому соняху і робив записи у своєму сонячно-соняховому щоденнику. Жуки сонечка час від часу всідалися на його капелюсі й підказували потрібні вислови. Тому саме Шепотінник помітив Лесю, котра намагалася щось виловити з моря кривою гіллякою.

Нарешті Леся виловила пластикову пляшку. Біля неї крутилася Велика Мо, кудлата й весела собака. Леся вже хотіла віднести пляшку на смітник, коли побачила всередині якийсь папірець.

Дівчинка відкрутила кришечку, витягла папірець, розправила його на колінах і прочитала таке:

«Агов, диварлики! Всі ви дурбелики. Потворні, жахливі, дурні, брехливі та слабкі. Навіть Сонце у вашій країні схоже на недопечений млинець, тому ви всі бліді нікчеми. Сирітки».

Леся аж підстрибнула від обурення, і в її сандалики набралося повно піску. Довелося його довго витрушувати. Тим часом Велика Мо, яка, метляючи хвостом, чатувала на пляшку, скористалась нагодою і вже тримала трофей у пащі.

Леся ж, упоравшись з піском, пішла шукати Мережану Жанну. Треба було з'ясувати, хто такі ці сирітки, котрі дозволяють собі ображати диварликів. Велика Мо супроводжувала дівчинку, несучи пластикову пляшку в зубах. Інколи собака зупинялася, щоб як слід потермосити пляшкою, бо собаки це обожнюють!

Шепотінник зрозумів: щось має відбутися, тож зіскочив із соняха і разом зі зграйкою цікавих веснянкуватих сонечок помчав наздоганяти Лесю.

Спрямоване читання

- 1. Де знаходиться Країна Диварликів?
- 2. Хто бачить острів з глибина моря?
 - 3. Хто може помітити острів з повітря?
 - 4. Звідки взялися диварлики?

- 5. Xто завітав в гості до диварликів?
- 6. Що Леся виловила в морі?
- 7. Що було в записці?
- 8. Що хотіла з'ясувати Леся?

Що сказано про... (робота в парах)

І ряд — про Велику Мо; II ряд — про острів, на якому жили диварлики; III ряд — про диварликів.

Пояснення домашнього завдання.

Хрестоматія с. 119-120 читати 3 рази, підготуй розповідь про диварликів.

Творче завдання:

Якими ти їх уявляєш – опиши або намалюй.

Роботи надсилайте на Нитап